

لوری مور

اینجا همه آدم‌ها این جوری‌اند

شش داستان برگزیده دهه نود

ترجمه مژده دقیقی

انتشارات نیلوفر

۰۹۱۷۱۹۳۲۹ - پیکا - پالستین - ترجمه - بیانیه - میراث

دانش مترجم
سیار سیار شب / حرس کن
جهان‌گردی / دلخواه / رقصه ریشه
زندگی دری / زندگانی
سیم خانه سیم خانه / آنکه
کاری کاری / امری کوچه
گروکلر / هاین
آنچه هست آنچه نیست

www.niloofar.com

شاید آنست مترجم

فهرست

۷	یادداشت مترجم
۱۱	آسمانِ سیاه شب / جرمی کین
۴۵	مردی باکت و شلوار مشکی / استیون کینگ
۸۱	هلیم جان سخت / وانگ مینگ
۱۱۹	زندگی شهری / مری گوردن
۱۴۹	خرابکار / ها جین
۱۶۹	اینجا همه آدمها این جوری‌اند / لوری مور

یادداشت مترجم

داستان‌های این مجموعه همه در دهه ۱۹۹۰ منتشر شده‌اند و هر یک به مناسبتی جایزه‌ای ادبی به دست آورده‌اند. سنت برگزاری مسابقه‌های ادبی برای انتخاب بهترین داستان‌های کوتاه سابقه‌ای طولانی دارد؛ از آن جمله است جایزهٔ هنری که در بزرگداشت این استاد داستان کوتاه در سال ۱۹۱۸ بنیان گذاشته شد. دوران این مسابقه ادبی همه ساله از میان بهترین داستان‌های کوتاه منتشر شده در نشریات امریکایی و کانادایی بیست داستان را بر می‌گزینند و در مجموعه‌ای منتشر می‌کنند که سه داستان از آن میان مقام‌های اول تا سوم را به خود اختصاص می‌دهند. در مجموعه حاضر، داستان‌های «مردی با کت و شلوار مشکی»، «زندگی شهری» و «اینجا همه آدمها این جوری‌اند» برنده مقام اول این مسابقه ادبی در سال‌های اخیر بوده‌اند.

انتخاب داستان‌های این مجموعه کار آسانی نبود. در واقع، فکر تهیه چنین مجموعه‌ای بعد از ترجمة یکی دو داستان آن شکل گرفت. چاپ این داستان‌ها در نشریات، به دلیل طولانی بودن اغلب آنها، امکان پذیر نبود و، از طرفی، امکان چاپ مستقل هر یک از آنها به صورت کتاب نیز وجود نداشت. داستان‌ها از مجموعه‌های مختلفی انتخاب شدند که به چاپ

آسمانِ سیاهِ شب

در اتاق نشیمن خانه‌ام نشسته‌ام و دلم یک فنجان چای تازه‌دم می‌خواهد،
دوروتی^۱ را صدا می‌زنم بینم او هم چای می‌خواهد یا نه. می‌دانید سرو
کله کی پیدا می‌شود؟ کارول^۲، دختر کوچکم. می‌آید توی خانه و می‌گوید:
«بابا، حالتان چطور است؟» و من می‌گویم:

«خوبیم، الان می‌خواستم چای دم کنم. تو هم هوس چای کرده‌ای؟»
و او می‌گوید:

«من برایتان چای درست می‌کنم، زحمت نکشید، راحت باشید.»
بعد من می‌گویم:

«می‌خواستم بینم دوروتی هم چای می‌خواهد یا نه،» اما او
می‌گوید:

«نگران دوروتی نباشید، بابا،» و می‌رود توی آشپزخانه.
دختر خوبی است این کارول من، هر کاری از دستش برباید برای
دیگران می‌کند. فیلیپ هم اینجاست، شوهرش را می‌گویم. اما ندیدم کی
آمد تو. می‌گوید:

«خوب، بابا، کارها چطور پیش می‌رود؟» آن وقت من می‌گویم:
«چه کاری؟» چون منظورش را نمی‌فهمم.